

MŚCIĆ (8) *vb impf*

inf mścić (2). ◇ *praes 3 sg* mści (5). ◇ *fut 3 sg m* będzie mścił (1).

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

Odplacać złem za zło wyrządzone komuś innemu (8) :

mścić czego (7): Wiedz iżci P. Bog grzechow mści Nie działał krzywdy nikomu *BierEz* F4. *Cf Zwroty*.

mścić kogo (G) (1): Gdy nań [*na Chrystusa*] ręce wrzucili/ począł Piotr Pána mścić/ Málchowi vcho vciął/ cheą go mocnie bronić. *ArtKanc* D12.

Zwroty: »mścić krwie« (2): Gdyż widzicie iż łam Pan mści krwie ludu swoiego *LubPs* gg6, C2.

»mścić krzywd(y)« [*szyk zmienny*] (4): Abowiem ci to ielt on pan ktory mści krzywdy niewinnego *RejPs* 215; *LubPs* O3v, hhv; *KochPs* 205.

Formacje współrdzenne: mścić się, pomścić, pomścić się, zemścić się.

Cf **MSZCZENIE**, [**MSZCZON**], **MŚCIĆ SIĘ**